

La Dana ho sap: no té cap talent especial, com la Cara, la Bella o l'Elisa. Tampoc no té l'autoritat natural de l'Anna, el caràcter fogós de la Flavia ni serà mai el consentit, com en Gabriel, el més petit. Ara bé, la Dana té una cosa que no tenen els altres. Ella no ho sap, però és la més guapa de les noies de la família. Amb els seus ulls blaus i la seva cabellera negra, s'assembla a la Blancaneu.

La Dana vol brillar. Aleshores, com que per fer-se sentir s'ha de tenir alguna cosa per dir, explica acudits. I perquè la mirin, s'ha inventat una manera de vestir que només és pròpia d'ella. Sovint es posa dos mitjons diferents. També li agrada portar faldilles superposades, tot combinant el màxim de colors possibles. Un avantatge: l'armari de les noies és ple a vessar de roba vella entre la qual pot triar el seu vestuari quotidià.

Malgrat tot, la Dana somia amb anar a comprar amb la seva mare i adquirir per fi una peça que hagi triat personalment... i sobretot tenir un moment només per a ella. Aquesta necessitat és tan forta que sovint es diu que li agradaria ser filla única.

Llavors, quan la seva àvia la ve a buscar per rescatar-la del remolí familiar, la Dana està contenta.